

[Juul.]

vil gennemføre skattelettelser på de områder, der i sin tid blev knyttet til rabatordningerne. Når vi i øjeblikket ikke mener, at tidspunktet er det rette til at ophæve rabatordningerne, er hovedgrunden naturligvis den, at det er vor opfattelse, at hvis vi gjorde det og lod priserne gå op, ville ikke blot priserne, men også lønningerne gå op, så ville erhvervslivets omkostninger gå op og dets konkurrenceevne ned, og det er efter mit skøn et af tidens ømtålige spørgsmål, om vi skal lægge så store byrder på erhvervslivet, at konkurrenceevnen går ned. Det er det hovedargument, vi fra vor side fører i marken for ikke i øjeblikket at gå til ophævelse af rabatordningerne.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aage Fogh har ordet for en kort bemærkning.

Aage Fogh: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om en grundig overvejelse af de muligheder, der foreligger for at afskaffe rabatkortene og finde en anden vej frem og eventuelt undersøge mulighederne for at undlade at give tilskud til hvedemel, der andrager forholdsvis beskedne beløb.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup vil jeg sige, at den argumentation og agitation, som det ærede medlem driver, dog vistnok skulle foregå et andet sted end her. Jeg tror ikke, det er det helt rigtige sted, det ærede medlem fremsætter den slags påstande, at det er de børnerige familier, der betaler skatterne, og at de børnerige familier ikke vil have fordel af den ordning, vi gennemfører her. Hvis vi tænker os en børnerig familie på 6 børn, 8 medlemmer, er det forholdsvis let at regne ud, hvad en lettelse ved indkøbet af daglige livsforbrødsvarer betyder for den. Det tjener intet formål at prøve at drive den agitation herfra, som det ærede medlem driver, og påstå, at de vil komme til at betale et tilsvarende beløb i skatter. Med hensyn til indirekte skatter er øl og brændevin de meget store poster, men for den familie bliver der ikke meget at betale på den konto; hvis den ligger på arbejderlønninger, er der ikke råd til de ting. Man må sige det, som det er: selvfølgelig vil de forslag her foreligger, hvis de bliver gennemført, betyde, at børnerige familier og andre familier, der lever af arbejderløn, får en lettelse, som bliver betalt af skatteyderne, en skat, der ikke af arbejderfamilierne bliver betalt i samme omfang, som den bliver af dem, der har andre øko-

nomiske [muligheder]. Om det af andre grunde er uforsvarligt at gennemføre det, kan diskuteres.

Aksel Møller: Den højtærede landbrugsminister beroligede os med, at rabatmærkerne kun af det offentlige skulle uddeles 3 gange om året. Det var ikke så meget det offentlige mas med at uddele rabatmærker og befolkningens mas med at hente dem, jeg tænkte på, som den kendsgerning, at når disse rabatmærker skal begynde at flyde i omsætningen, i de forskellige forretninger, derfra opsamles og afleveres til det offentlige og kontrolleres — nu drejer det sig om mærker af penges værdi —, vil besværet komme. Og den højtærede landbrugsminister kunne ikke berolige mig med hensyn til min antagelse om, at det vil dreje sig om mindst 50 mill. mærker om året, der på den måde skulle ud at vandre, medmindre man vil give mærkerne i større form end 1 kroners mærker. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Ja, selvfølgelig!). Ja, er det nu så forfærdelig selvfølgelig? Hvor store skal de være? Skal de være så store, at man kun får 1 mærke pro persona 3 gange om året? (*Landbrugsministeren* [Bording]: Ja!). Det vil altså sige et mærke til 4 kr. 33 øre eller sådan noget lignende; så er vi straks nået ned på, at vi får 4 mill. rabatmærker 3 gange om året, 12 mill. rabatmærker om året til 4 kr. 33 øre, uden adgang til byttemærker kan jeg forstå. Den højtærede landbrugsminister vil forstå, at der kan opstå en lang række vanskeligheder med fordelingen af disse rabatmærker mellem borgerne, navnlig hvor det drejer sig om folk, der har andre på kost. Men nu har den højtærede minister i alt fald erklæret over for os, at det ikke er en ordning, der har dybe rødder i hans hjerte, så må vi håbe, at vi i udvalget kan nå til et resultat, som gør, at hele dette rabatmærkesystem ikke skal sættes i gang.

Det ærede medlem hr. Juul gjorde nogle bemærkninger om de tanker, det konservative folkeparti har fremført i den anledning. Så vidt jeg forstod ham, sagde han, at han i og for sig ikke syntes om tanken om børnetilskud, fordi det ville være vanskeligt til sin tid at komme bort fra det igen. Hvis jeg har forstået det rigtigt, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg betragter det som aldeles givet, at udviklingen vil føre til, at samfundet påtager sig at yde direkte bidrag til forsørgelsen af børn. Hvis man har den opfattelse, at der er en fremtidslinie her, som det danske samfund ikke kan afvise at følge, synes jeg, det er ganske naturligt at prøve på at skabe en overgang på betingelse